

[Indenrigsministeren.]

urimelig den fremførte Kritik er, idet disse Regler naturligvis overholdes med de ubetydelige Afvigelser derfra, som Specialistnævnet skønsmæssigt er berettiget til at gøre, naar de praktiske Forhold gør dette nødvendigt. Men samtidig maa jeg selvfølgelig sige, at man ikke behøver at være kvalificeret til en Overlægestilling, fordi man har kunnet opnaa Autorisation som Speciallæge, selv om vore Krav til Speciallægeuddannelsen er strengere end i de fleste andre Lande; man kan nemlig naa at gennemgaa den Uddannelse, som kræves for Specialistautorisation, uden nogen Sinde at have været første Reservelæge og derved have faaet Lejlighed til at udvikle sine Forhandlingsevner til at administrere et Sygehus, og man kan være en udmærket dygtig praktiserende Specialist uden at have saadanne Evner. Og endelig vil og bør man til Overlægestillingerne søge blandt de Ansøgere, som har den længste og fyldigste Specialistuddannelse, en Uddannelse, der som Regel rækker ud over Kravene til Specialistautorisation.

Det ærede Medlem Hr. Albinus Jensen har spurgt mig, om den paatænkte Indlemmelse i Silkeborg vilde blive gennemført. Som bekendt er Spørgsmaalet henvist til Indlemmelsesnævnet, hvor de fornødne Undersøgelser og Forhandlinger foregaar, og jeg kan selvfølgelig ikke sige noget bestemt om Ministeriets Stilling, forinden Undersøgelserne i Nævnet er til Ende og Indstilling foreligger, men jeg skal gerne sige, at jeg personlig venter, at man, saaledes som Forholdene ligger, vil naa frem til et Resultat, der kan give Grundlag for Indlemmelsen.

Det ærede Medlem Hr. Hans Conrad Koefoed har rettet en Henstilling til mig angaaende Spørgsmaalet om Vederlaget, der ydes Sogneraadformændene. Jeg er ikke i Stand til paa nærværende Tidspunkt at føje noget nyt til de Udtalelser, jeg fremsatte under Finanslovbehandlingen i Fjor angaaende herhenhørende Spørgsmaal, og jeg beder derfor det ærede Medlem undskyldte, at jeg nøjes med at henvise til disse Udtalelser, der findes i Folketingstidenden for 1938—39, Sp. 1678—80.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen (Præstø A.) har anmodet mig om at give nogle Oplysninger om, hvordan Ungdomsarbejdsløshedsforanstaltningerne har virket, særlig om det har været muligt at opfylde det Maal, man i sin Tid havde med Hensyn til at skaffe unge almindeligt Arbejde efter

et vist Ophold i Ungdomslejrene. Jeg kan heroverfor oplyse, at der pr. 24. November dette Aar er beskæftiget 912 unge ved Ungdomsarbejdsløshedsforanstaltninger. Det sidste Tal, jeg har paa unge, langvarigt arbejdsløse eller unge arbejdsløse, der har været ledige uafbrudt i 4 Maaneder, de to Kategorier unge, som uanset deres Ønske kan henvises til Ungdomsforanstaltninger, stammer fra 27. Oktober dette Aar og andrager 200, men af disse er sikkert i Dag langt de fleste henvist til eller kommet i Beskæftigelse. Det maa dog sikkert ventes, at Hjemsendelsen af de indkaldte i December—Januar vil medføre en Stigning af dette Tal. Af de 912 beskæftigede har et ikke ringe Antal selv anmodet om at komme til Ungdomsarbejde, og der synes saaledes glædeligvis at være Forstaaelse blandt de unge for, at saadant Ophold kan være til Gavn for dem. Antallet af unge arbejdsløse har i det sidste halve Aar været i meget stærk Nedgang, og de forbedrede Beskæftigelsesvilkaar for de unge har medført, at et ret betydeligt Antal af dem, inden den fastsatte Tid er udløbet, har forladt Foranstaltningerne som Følge af, at de selv har skaffet sig ordinært Arbejde. Dels paa Grund heraf, dels paa Grund af, at flere Foranstaltninger først er oprettet i det sidste halve Aar, har Antallet af Personer, der har forladt Foranstaltningerne efter at have deltaget i hele det foreskrevne Tidsrum, været forholdsvist rosen. Det er mit Indtryk, at praktisk talt alle de unge, der paa denne Maade har forladt Foranstaltningerne, ret hurtigt enten selv har skaffet sig ordinært Arbejde eller er blevet anvist ordinært Arbejde eller Nødhjælpsarbejde gennem de offentlige Arbejdsanvisningskontorer, idet der den 27. Oktober 1939 kun var tilmeldt til Arbejdsanvisningskontorerne som ledige tre Personer, der inden for de sidste seks Maaneder var opført med Beskæftigelse ved en Ungdomsforanstaltning. Om det vil være muligt ogsaa fremtidigt at skaffe de unge seks Maaneders Beskæftigelse, efter at de har afsluttet Deltagelse i en Ungdomsforanstaltning, er det vanskeligt at udtale sig om, det vil bl. a. i høj Grad afhænge af Beskæftigelsesmulighederne i den kommende Tid, men det er mit Indtryk, at der saavel fra de offentlige Arbejdsanvisningskontorer som fra de kommunale Myndigheder gøres en Indsats for, at dette Arbejde kan fremskaffes til de unge, og jeg ved, at Beskæftigelsescentralen og Socialministeriets Ungdomsudvalg fra Maaned til Maaned følger dette Spørgsmaal med den største Interesse.